

Prjedy hač zła smjerec ju mori,
 (Z krótkim njech wěc dopojdam)
 Liška hišće dwójcy skhori,
 A štož kóždy zhóda sam,
 Z kóždym razom pokuta
 Nowy wudawk dočaka.

Naposledku, ach, ow jena!
 Kak so zbože njewjerći —
 Liška w paslach popadnjena
 Za hunami žalosci,
 Při wšěch swjatyh pokutu
 Lubješe tam zawěstu.

Kak su wěrne, kak su sprawne
 Jejne sluby poslednje,
 Hajńkej tam drje njebě zjawne,
 Wědзец tež je njechaše,
 Ale pris! ju zarazy
 Srjedz najlěpšej' pokuty.

* * *

Sluby łamac — dolho wuńdze,
 Často prut je lahodny,
 Ale swój čas karan dóńdze,
 Zo so wuško wotrazy,
 Mudri z časom wopomnja:
 Kajawka so njewróća!

(7. | 4. 1849.)

